

2024-09-30

Infoklass: 1

KFM 11782-2024

ud.remissvar@regeringskansliet.se

ud.rs@gov.se

Ny lag om internationella sanktioner, Genomförande av EU:s sanktionsdirektiv, SOU 2024:46

UD2024/09099

Kronofogdemyndigheten (Kronofogden) tillstyrker förslaget, förutom i delen som anges särskilt nedan, av följande skäl. Kronofogden delar uppfattningen att det kommer att gynna sanktionsarbetet att ha en myndighet som har en samordnande funktion för sanktionsarbetet och att Polismyndigheten har den rollen. Kronofogden delar bedömningen att det bör införas en anmälningsskyldighet vid misstanke om brott mot sanktionslagen.

Kronofogden avstyrker förslaget om kompletterande föreskrifter om behöriga myndigheter på området för internationella sanktioner i visseblåsarförordningen i betänkandets avsnitt 6.13.7. Detta då förslaget inte bedöms som resurseffektivt och ändamålsenligt utifrån den motivering som anges. Detta utvecklas nedan.

Nio olika myndigheter föreslås utses att hantera extern rapportering av missförhållanden som kan utgöra brott enligt sanktionslagen. I gruppen ingår Kronofogden och sex andra myndigheter som idag saknar skyldighet att tillhandahålla externa rapporteringskanaler för missförhållanden.

Det utökade ansvarsområdet föreslås omfatta endast missförhållanden som kan utgöra brott. När det kan antas att ett brott har begåtts är det emellertid inte visseblåsarfunktioner som utreder ansvar eller verkar för lagföring, utan det är förbehållet de brottsbekämpande myndigheterna (se prop. 2020/21:193 s. 174), som det i sanktionslagen föreslås en anmälningsskyldighet till. Information om brott mot sanktionslagen kan därför ofta förväntas skickas mer eller mindre direkt vidare till brottsutredande myndighet.

Det kan vidare ifrågasättas om det är smidigt för den enskilde visseblåsaren att behöva välja mellan nio olika myndigheter att rapportera till, och

Postadress

SUNDBYBERG

Besöksadress

Esplanaden 1

Telefon 0771-73 73 00www.kronofogden.se
kontakt@kronofogden.se

Kronofogden ser en risk för dubbelrapportering till flera olika myndigheter. Om ärendena delas upp mellan många myndigheter kan också effektiviteten och likabehandlingen påverkas negativt.

Förslaget innebär också att Kronofogden och de övriga utpekade myndigheterna som idag saknar externa rapporteringskanaler skulle behöva inrätta sådana, samt följa de krav och skyldigheter som sådana medför. Det skulle innebära merarbete och kostnader för myndigheterna. Förslaget kan också leda till externa rapporter som inte har koppling till sanktionslagen, från kunder som har synpunkter på annat i myndigheternas verksamhet. Samtidigt kan den föreslagna sanktionslagen förväntas generera ett relativt litet antal visseblåsarärenden som handlar om faktiska sanktionsbrott.

Utifrån ovan nämnda nackdelar bedömer Kronofogden att utredningen inte motiverar varför det ändå är ändamålsenligt att utse nio olika myndigheter, varav Kronofogden är en, till behöriga myndigheter på detta område.

Det här beslutet har fattats av rikskronofogde Fredrik Rosengren. Verksjurist Daniel Dalenbring har föredragit ärendet. I den slutliga handläggningen har även biträdande rikskronofogde Cecilia Hegethorn Mogensen, rättschef Ulrika Lindén, verksamhetsdirektör verkställighet Mats Bengtsson, verksamhetsdirektör krav och betalning Tomas Höglund, verksamhetsdirektör överskuldsättning Kristin Alm, HR-direktör Maria Johansson, verksamhetsstödsdirektör Marie Olausson, kommunikationsdirektör Pernilla Gyllner, utvecklingsdirektör Daniel Jonsson och IT-direktör Annika Steffner deltagit. Beslutet har godkänts digitalt och saknar därför underskrift.